

Τετάρτη 28 Αυγούστου 2013

Το χημικό, βιολογικό και βαλλιστικό οπλοστάσιο της Συρίας

Από το βιβλίο του Βασίλη Γιαννακόπουλου «Χημικά και Βιολογικά Όπλα», που αναμένεται να εκδοθεί στις αρχές Οκτωβρίου 2013

Προκειμένου να αντιμετωπίσει την απειλή του ισραηλινού πυρηνικού οπλοστασίου και της σημαντικής στρατιωτικής ισχύος τόσο του Ισραήλ (νότια σύνορα) όσο και της Τουρκίας (βόρεια σύνορα), η Συρία επέδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην απόκτηση μη συμβατικών όπλων. Φέρεται δε ότι για την απόκτηση των εν λόγω όπλων μαζικής καταστροφής, έλαβε βοήθεια από χώρες όπως η Ρωσία, η Κίνα, η Βόρεια Κορέα και το Ιράν. Επιπρόσθετα, μετά την αμερικανο-βρετανική εισβολή στο Ιράκ (Μάρτιος 2003), η Πολυεθνική Δύναμη του Ιράκ (Multi-National Force – Iraq, MNF–I) δεν κατόρθωσε να ανακαλύψει τα όπλα μαζικής καταστροφής, που όπως ισχυρίζονταν η Ουάσιγκτον, κατείχε το καθεστώς του Saddam Hussein. Έτσι, προέκυψε η ανεπιβεβαίωτη εκτίμηση ότι αυτά τα όπλα μεταφέρθηκαν στη Συρία.

Χημικό οπλοστάσιο

Η Δαμασκός δεν έχει υπογράψει ούτε προσχώρησε στη Σύμβαση για τα Χημικά Όπλα (*Chemical Weapons Convention - CWC*). Μάλιστα, έχει δηλώσει επίσημα ότι «υποστηρίζει μια περιοχή ελεύθερη από όπλα μαζικής καταστροφής, αλλά δεν μπορεί να παραιτηθεί μονομερώς από τα χημικά όπλα, για όσο διάστημα το Ισραήλ θα συνεχίζει να συνιστά απειλή για την ασφάλεια της».¹

Από τις αρχές της δεκαετίας του 1980, η Συρία επιδιώκει να αποκτήσει ένα οπλοστάσιο χημικών όπλων. Η αυξημένη συγκρουσιακή κατάσταση σε περιφερειακό επίπεδο και κυρίως η ισραηλινή απειλή συνιστούν το κίνητρο για την ανάπτυξη ενός προγράμματος χημικών όπλων, από την πλευρά της Συρίας. Συγκεκριμένα, μια σειρά από στρατιωτικές ήττες από το Ισραήλ (1967, 1973 και 1982), η αποδυνάμωση της αραβικής ενότητας κατά του εβραϊκού κράτους μετά τη συνθήκη ειρήνης Αιγύπτου-Ισραήλ (1979), καθώς και η απόκτηση πυρηνικών όπλων από το Ισραήλ, ώθησαν τη Συρία να επιλέξει μια αποτρεπτική στρατηγική (χημικό και βαλλιστικό οπλοστάσιο) ενάντια στη συμβατική και πυρηνική ισραηλινή απειλή.²

Σήμερα, εκτιμάται ότι η Συρία διαθέτει ένα από τα πλέον σύγχρονα και σημαντικά χημικά οπλοστάσια στην περιοχή της Μέσης Ανατολής. Μάλιστα, κατά τη διάρκεια μιας συνέντευξης τον Ιούνιο του 2012, ο υπαρχηγός του ισραηλινού ΓΕΕΘΑ, υποστράτηγος *Ya'ir Nave*, περιέγραψε το συριακό χημικό οπλοστάσιο ως «το

¹ Daniel Williams, The Washington Post, "Syria-EU Trade Deal Stalls Over Chemical Weapons Issue", April 8, 2004

² Nuclear Threat Initiative, "Country Profiles, Syria", April, 2013

μεγαλύτερο στον κόσμο».³ Επιπρόσθετα, η έκθεση για το 2011 του διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών των ΗΠΑ (*National Intelligence*) προς το Κογκρέσο αναφέρει ότι «τα συριακά χημικά όπλα μπορούν να ριφθούν με βόμβες από αεροσκάφη, με βαλλιστικά βλήματα εδάφους-εδάφους, με ρουκέτες και με βλήματα πυροβολικού».⁴ Σχετικά με την πιθανή χρήση των συριακών χημικών όπλων, εκτιμάται ότι τα βαλλιστικά βλήματα εδάφους-εδάφους με χημικές κεφαλές θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά γειτονικών χωρών, ενώ οι βόμβες, οι ρουκέτες και τα βλήματα πυροβολικού επιχειρησιακά ενδείκνυνται για χρήση κατά των επαναστατικών δυνάμεων εντός της συριακής επικράτειας. Οι κεφαλές με χημική γόμωση (βαλλιστικά βλήματα, βλήματα πυροβολικού, ρουκέτες, κτλ) μπορούν να είναι είτε ενιαίες (*unitary*) είτε δυαδικές (*binary*). Η πρώτη κατηγορία αφορά στις κεφαλές που διαθέτουν μόνο ένα χώρο (*canister*), στον οποίο τοποθετείται εξ αρχής ένας συγκεκριμένος χημικός παράγοντας και είναι έτοιμες για χρήση. Η δεύτερη κατηγορία αφορά στις κεφαλές δύο ξεχωριστών χώρων, στους οποίους τοποθετούνται δύο πρόδρομες χημικές ουσίες, που αναμιγνύονται χειροκίνητα ή αυτόματα, κατά την εκτόξευση του βλήματος. Μέχρι στιγμής, δεν υφίστανται πληροφορίες ούτε και εκτιμήσεις για το αν η Συρία διαθέτει μόνο ενιαία ή και δυαδικά χημικά όπλα.

Η επιχειρησιακή δυνατότητα της Συρίας στον χημικό πόλεμο αποκτήθηκε με την υποστήριξη της Αιγύπτου, πριν τον Οκτώβριο του 1973.^{5,6} Έκτοτε, πιστεύεται ότι έχει αποκτήσει εμπειρία για εγχώρια ανάπτυξη και παραγωγή χημικών παραγόντων και όπλων, συμπεριλαμβανομένου του αερίου μουστάρδας, του σαρίν και ενδεχομένως του νευροτοξικού χημικού παράγοντα VX.⁷

Χημικοί παράγοντες φέρεται να έχουν παραχθεί από το 1980, σε εγκαταστάσεις που βρίσκονται κοντά στη *Hama*, στη *Homs*, και σε χωριά της περιοχής του Χαλεπίου. Ωστόσο, η Συρία εξακολουθεί να εξαρτάται από το εξωτερικό για ορισμένες συσκευές διπλής χρήσης, καθώς και για κάποιες πρόδρομες χημικές ουσίες, οι οποίες είναι ζωτικής σημασίας για την παραγωγή χημικών παραγόντων. Γενικά, οι πρόδρομες χημικές ουσίες είναι διπλής χρήσης (*dual-use*) και η χρήση τους στη βιομηχανία είναι νόμιμη. Βέβαια, μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως πρώτες ύλες για την παραγωγή καυστικών ή νευροτοξικών χημικών παραγόντων. Σύμφωνα με πληροφορίες του *Jane's Defense*, εικάζεται ότι το Ιράν της προσφέρει τεχνογνωσία για την ανάπτυξη και την παραγωγή πρόδρομων ουσιών, που σχετίζονται με τα χημικά όπλα.⁸ Παρά τις καταγγελίες του *Jane's Defense* για ιρανική υποστήριξη, οι κυβερνητικές πηγές των ΗΠΑ δεν έχουν δημοσιεύσει παρόμοιες πληροφορίες. Επίσης, παραμένουν ασαφείς οι πληροφορίες σχετικά με την ακριβή τοποθεσία των συριακών εγκαταστάσεων παραγωγής και αποθήκευσης χημικών όπλων.

³ Voice of Israel Network B, "Israeli Army General Says Syria Has Largest Chemical Weapon Arsenal", June 11, 2012

⁴ Director of National Intelligence, "Unclassified Report to Congress on the Acquisition of Technology Relating to Weapons of Mass Destruction and Advanced Conventional Munitions", Covering 1 January to 31 December 2011

⁵ Nuclear Threat Initiative, "Country Profiles, Syria", April, 2013

⁶ Ορισμένοι αναλυτές επισημαίνουν ότι η Αίγυπτος παρέδωσε στη Συρία ένα μικρό αριθμό χημικών όπλων, στη διάρκεια του πολέμου του Yom Kippur (1973). Jonathan B. Tucker, Pantheon Books, "War of Nerves", New York, 2006

⁷ Magnus Normark, Anders Lindblad, Anders Norqvist, Björn Sandström and Louise Waldenström, "Syria and WMD: Incentives and Capabilities", (Umeå: FOI - Swedish Defence Research Agency, 2004), p. 35

⁸ Robin Hughes, Jane's Defence Weekly, "Iran Aids Syria's CW Program", October 26, 2005

Σύμφωνα με την έκθεση για το 2011 του διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών των ΗΠΑ προς το Κογκρέσο, «για αρκετά χρόνια, η Συρία αναπτύσσει ένα πρόγραμμα χημικών όπλων».⁹ Έγγραφα της αμερικανικής κυβέρνησης αναφέρουν ότι η πρώην Σοβιετική Ένωση παρείχε στη Συρία χημικούς παράγοντες, χημικά όπλα (κυρίως βλήματα με χημικές κεφαλές), καθώς και εκπαίδευση που σχετίζεται με τα χημικά όπλα.^{10,11,12} Επίσης, η Δαμασκός είναι πιθανό να έχει αγοράσει εξοπλισμό και πρόδρομες χημικές ουσίες από εταιρείες της Δυτικής Ευρώπης.¹³

Βιολογικό οπλοστάσιο

Το 1968, η Δαμασκός επικύρωσε το Πρωτόκολλο της Γενεύης του 1925, ενώ τον Απρίλιο του 1972, υπέγραψε αλλά δεν επικύρωσε τη Σύμβαση για την Απαγόρευση των Βιολογικών και Τοξινικών Όπλων (BTWC).

Υπάρχουν ελάχιστες αναφορές σχετικά με το συριακό βιολογικό οπλοστάσιο. Κατά καιρούς, αξιωματούχοι των Ηνωμένων Πολιτειών έχουν δηλώσει ότι «υποπτεύονται πως η Δαμασκός αναπτύσσει ένα πρόγραμμα επιθετικών βιολογικών όπλων».¹⁴ Εντούτοις, αυτοί οι ισχυρισμοί δεν περιελάμβαναν ούτε τις απαιτούμενες λεπτομέρειες για το μέγεθος του εν λόγω προγράμματος, αλλά ούτε και τα απαιτούμενα αποδεικτικά στοιχεία.

Πριν περίπου μια δεκαετία, γερμανικές και ισραηλινές πηγές υποστήριξαν ότι η Συρία διαθέτει το βάκιλο του άνθρακα, αλλαντική τοξίνη και ρικίνη. Από την πλευρά τους, αμερικανικές πηγές χαρακτηρίζουν τη δυνατότητα της Συρίας να παράγει βιολογικούς παράγοντες και τοξίνες ως πιθανή.¹⁵

Το Δεκέμβριο του 2008, ο διευθυντής της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών των Ηνωμένων Πολιτειών, στην ετήσια έκθεση προς το Κογκρέσο, είχε εκτιμήσει ότι «η βιοτεχνική υποδομή της Συρίας είναι σε θέση να υποστηρίξει περιορισμένη ανάπτυξη βιολογικών όπλων, αλλά εκτιμάται ότι οι Σύριοι δεν διαθέτουν την ικανότητα να

⁹ Director of National Intelligence, "Unclassified Report to Congress on the Acquisition of Technology Relating to Weapons of Mass Destruction and Advanced Conventional Munitions", Covering 1 January to 31 December 2011

¹⁰ Central Intelligence Agency, Special National Intelligence Estimate, Volume I, Key Judgments, "Use of Toxins and Other Lethal Chemicals in Southeast Asia and Afghanistan", February 2, 1982

¹¹ Director of Central Intelligence, Special National Intelligence Estimate, "Implications of Soviet Use of Chemical and Toxin Weapons for U.S. Security Interests", September 15, 1983

¹² Ένα έγγραφο του 1983 αναφέρει ότι «η πρώην Τσεχοσλοβακία παρείχε στη Συρία χημικούς παράγοντες, μέσα μεταφοράς χημικών όπλων, και εκπαίδευση. Παρόλα αυτά, ένας Ρώσος αξιωματούχος, που εμπλέκονταν στην καταστροφή χημικών όπλων, δήλωσε τον Αύγουστο του 2012 ότι «ούτε η Ρωσία ούτε η πρώην Σοβιετική Ένωση είχαν προμηθεύσει τη Συρία με χημικά όπλα». Interfax, "Russia Never Supplied Chemical Weapons to Syria – Official", August 21, 2012

¹³ Mary Beth Nikitin (Coordinator Specialist in Nonproliferation), Andrew Feickert (Specialist in Military Ground Forces) & Paul K. Kerr (Analyst in Nonproliferation), Congressional Research Service, "Syria's Chemical Weapons: Issues for Congress", May 31, 2013, 2012, p. 2

¹⁴ M. Zuhair Diab, The Nonproliferation Review, Vol. 5, No. 1, "Syria's Chemical and Biological Weapons: Assessing Capabilities and Motivations", 1997, p. 106

¹⁵ Magnus Normark, Anders Lindblad, Anders Norqvist, Björn Sandström and Louise Waldenström, "Syria and WMD: Incentives and Capabilities", (Umeå: FOI - Swedish Defence Research Agency, 2004), p. 32

τοποθετήσουν βιολογικούς παράγοντες μέσα σε αποτελεσματικά όπλα».¹⁶ Εννοώντας, ότι ναι μεν μπορούν να κατασκευάσουν βιολογικά όπλα σε περιορισμένη κλίμακα, αλλά δεν μπορούν να τοποθετήσουν βιολογικές κεφαλές στα βαλλιστικά βλήματα εδάφους-εδάφους. Αντίθετα, το Μάρτιο του 2009, ο διευθυντής της Υπηρεσίας Αμυντικών Πληροφοριών των ΗΠΑ (*Defense Intelligence Agency – DIA*), αντιπύραρχος *Maples Michael*, δήλωσε: «Θεωρούμε ότι ορισμένα στοιχεία του συριακού βιολογικού προγράμματος μπορούν να προχωρήσουν πέρα από το στάδιο της έρευνας και της ανάπτυξης και να το καταστήσουν ικανό για περιορισμένη παραγωγή βιολογικών παραγόντων. Δεν είναι γνωστό αν η Συρία έχει επιτύχει την οπλοποίηση βιολογικών παραγόντων, αλλά διαθέτει έναν αριθμό συμβατικών και χημικών οπλικών συστημάτων, που θα μπορούσαν εύκολα να τροποποιηθούν για τη μεταφορά βιολογικών παραγόντων».¹⁷ Εννοώντας, αφενός τη δυνατότητα περιορισμένης παραγωγής βιολογικών παραγόντων, αφετέρου τη δυνατότητα τοποθέτησης βιολογικών κεφαλών στα βαλλιστικά βλήματα εδάφους-εδάφους. Πρόσφατα, στις 18 Απριλίου του 2013, ο διευθυντής της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών των ΗΠΑ, *James Clapper*, δήλωσε επίσημα ότι «Το πρόγραμμα βιολογικών όπλων της Συρίας μπορεί να έχει προχωρήσει περισσότερο απ’ ότι αναφέρουν οι μέχρι τώρα εκτιμήσεις. Με βάση τη διάρκεια της μακροχρόνιας έρευνας στο βιολογικό πόλεμο, κρίνουμε ότι ορισμένα στοιχεία του συριακού προγράμματος μπορεί να προχώρησαν πέρα από το στάδιο της έρευνας και ανάπτυξης και πιθανόν να έχει τη δυνατότητα περιορισμένης παραγωγής βιολογικών παραγόντων. Η Συρία δεν είναι γνωστό ότι έχει οπλοποιήσει με επιτυχία βιολογικούς παράγοντες, αλλά διαθέτει συμβατικά και χημικά οπλικά συστήματα, που θα μπορούσαν να τροποποιηθούν προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως οπλικά συστήματα μεταφοράς βιολογικών παραγόντων».¹⁸

Η Συρία διαθέτει μια φαρμακευτική υποδομή, που θα μπορούσε να υποστηρίξει ένα περιορισμένο πρόγραμμα ανάπτυξης βιολογικών όπλων.¹⁹ Η ανάπτυξη της συριακής φαρμακευτικής βιομηχανίας είχε ως αποτέλεσμα την εγχώρια εμπειρία στις βιο-επιστήμες. Ωστόσο, διαφαίνεται ότι ο εν λόγω τομέας έχει επικεντρωθεί στην παραγωγή γενόσημων φαρμάκων (κυρίως, αντιβιοτικά, αντιμυκητιακά, αντιικά και βιταμίνες) και όχι στην έρευνα για την ανακάλυψη νέων φαρμάκων.²⁰ Ως εκ τούτου, η δραστηριότητα αυτή δεν συνεπάγεται κατ’ ανάγκη εμπειρία σε συγκεκριμένους βιολογικούς παράγοντες ή οποιαδήποτε εξέλιξη στην κατασκευή βιολογικών όπλων. Επίσης, ορισμένοι αβάνισμοι ισχυρισμοί αναφέρουν ότι το *Centre d’ Études et de Recherches Scientifiques (CERS)* στη Δαμασκό αναπτύσσει ένα πρόγραμμα

¹⁶ Office of the Director of National Intelligence, “*Unclassified Report to Congress on the Acquisition of Technology Relating to Weapons of Mass Destruction and Advanced Conventional Munitions for the period 1 January to 31 December 2008*”, Washington DC, 2008, p. 7

¹⁷ Lieutenant General Michael Maples, “*Annual Threat Assessment*”, Statement for the Record before the US Senate Committee on Armed Services, 10 March 2009, p. 19

¹⁸ James R. Clapper (Director of National Intelligence), Senate Committee on Armed Services, Statement for the Record, “*Worldwide Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community*”, April 18, 2013

¹⁹ Μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1980, η φαρμακευτική βιομηχανία της Συρία ήταν αρκετά φτωχή, καθώς κάλυπτε μόνο το 6% των εγχώριων αναγκών της σε φάρμακα. Έκτοτε, ξεκίνησε τη χρηματοδότηση για την ανάπτυξη τόσο της φαρμακευτικής της βιομηχανίας, όσο και του τομέα βιοτεχνολογίας. Μέσα σε 20 χρόνια, κατόρθωσε να καλύπτει το 90% των αναγκών της. Έτσι, το 2010, στη Συρία υπάρχουν περισσότερες φαρμακευτικές εταιρίες από οποιαδήποτε άλλη αραβική χώρα. Kutaini D, Davila C, National Center for Biotechnology Information (NCBI), “*Pharmaceutical industry in Syria*”, 2010

²⁰ Dirar Kutaini, *Journal of Medicine and Life*, Vol. 3, No. 3, “*Pharmaceutical Industry in Syria*”, July-September 2010, pp. 348-350

βιολογικών όπλων και ότι ταυτόχρονα σχετίζεται με την ανάπτυξη του χημικού και βιολογικού προγράμματος της Συρίας.²¹

Συμπερασματικά, θα μπορούσαμε να θεωρήσουμε ότι δεν υπάρχουν αξιόπιστα στοιχεία, που να αποδεικνύουν ότι η Συρία έχει τη δυνατότητα να κατασκευάσει βιολογικά όπλα, τα οποία στη συνέχεια θα τοποθετούσε ως βιολογικές κεφαλές στα βαλλιστικά της βλήματα. Ωστόσο, η προαναφερθείσα δήλωση της 23^{ης} Ιουλίου 2012 του εκπροσώπου του υπουργείου Εξωτερικών της Συρίας, *Dr. Jihad Makdissi*, περί χημικών ή βιολογικών όπλων, τα οποία δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν κατά τη διάρκεια της κρίσης, παρά τις εξελίξεις στο εσωτερικό της χώρας, δημιουργεί αναπάντητα ερωτήματα και προβληματισμό.

Βαλλιστικό οπλοστάσιο

Το βαλλιστικό πρόγραμμα της Συρίας ξεκίνησε στις αρχές της δεκαετίας του 1970 και έχει εξελιχθεί σε συνδυασμό με την ανάπτυξη των χημικών της όπλων. Η Δαμασκός διαθέτει ένα από τα μεγαλύτερα οπλοστάσια βαλλιστικών βλημάτων εδάφους-εδάφους στη Μέση Ανατολή, που αποτελείται από εκατοντάδες βλήματα τύπου *Scud*. Το 1991, φέρεται να αγόρασε 150 *Scud-C* από τη Βόρεια Κορέα. Παρά τις συνεχείς προσπάθειες, έχει αποτύχει να αποκτήσει τη δυνατότητα εγχώριας παραγωγής και ως εκ τούτου βασίζεται σε εισαγωγές από χώρες όπως η Βόρεια Κορέα και η Κίνα. Από το 2004, ενδιαφέρθηκε για την αγορά του ρωσικού βλήματος *Iskander*, αλλά μέχρι στιγμής δεν μπόρεσε να το αποκτήσει. Επίσης, επιδιώκει να αποκτήσει σύγχρονα συστήματα αεράμυνας, όπως το *S300 PMU-2 Favorit* και το *Pantsyr S-1* από τη Ρωσία.²²

Η Συρία διαθέτει μια αξιόλογη γκάμα βαλλιστικών βλημάτων εδάφους-εδάφους (συνολικά, περισσότερα από 300 βλήματα και 50 εκτοξευτές). Από αυτά, το *Fateh-110A* είναι το πλέον σύγχρονο και αξιόλογο βλήμα του συριακού βαλλιστικού οπλοστασίου. Αν και κατασκευάζει μια ευρεία γκάμα βαλλιστικών βλημάτων, εντούτοις, εκτιμάται ότι βραχυ-μεσοπρόθεσμα δεν θα προβεί σε σημαντικές βελτιώσεις του βαλλιστικού της οπλοστασίου, χωρίς εξωτερική βοήθεια.

Μετά την έναρξη του συριακού εμφυλίου, η επιχειρησιακή δυνατότητα και η διάταξη μάχης του βαλλιστικού οπλοστασίου της Συρίας είναι άγνωστη. Από το 2007, η Συρία διαθέτει βαλλιστικά βλήματα εδάφους-εδάφους *Fateh-110A*, των οποίων ο αριθμός είναι άγνωστος. Το *Fateh-110A* (*M-600* για τους Σύριους, *CSS-8* για το *NATO* και

DF-11-A για την Κίνα) είναι ιρανικής κατασκευής μικρού βεληνεκούς (210-250 μίλια ή

340-400 χιλιόμετρα), αυτοκινούμενο και με ακρίβεια προσβολής στόχου περίπου 100 μέτρα. Χρησιμοποιεί στερεά καύσιμα, που σημαίνει ότι είναι σχεδόν άμεσα επιχειρησιακό καθότι τα στερεά καύσιμα είναι τοποθετημένα στο βλήμα και δεν απαιτείται προετοιμασία πριν από την εκτόξευση, για την τοποθέτηση υγρών καυσίμων (διαδικασία που διαρκεί μέχρι και μερικές ημέρες). Το ωφέλιμο φορτίο του (εκρηκτική ή χημική ή βιολογική γόμωση) ανέρχεται στα 500 κιλά.

²¹ Richard M. Bennett, Middle East Intelligence Bulletin, "The Syrian Military: A Primer", August/September 2001

²² <http://www.nti.org/country-profiles/syria/>

Σύμφωνα με ισραηλινούς και αμερικανικούς ισχυρισμούς, η Δαμασκός έχει κατ' επανάληψη προμηθεύσει τη στρατιωτική πτέρυγα τόσο της *Hezbollah* στο νότιο Λίβανο όσο και της *Hamas* στη Λωρίδα της Γάζας με βαλλιστικά βλήματα και ρουκέτες μικρού βεληνεκούς. Γεγονός το οποίο επαληθεύθηκε κατά τη διάρκεια του Δεύτερου Ισραηλινο-Λιβανικού Πολέμου (2006).

Κυριότεροι Τύποι Βλημάτων του Βαλλιστικού Οπλοστασίου της Συρίας ²³				
Τύπος βλήματος	Εκτοξευτές	Αριθμός βλημάτων	Χρονολογία απόκτησης	Βεληνεκές - Παρατηρήσεις
SS-1-C (Scud B)	18	200	1974	Βεληνεκές 480 χλμ., επιχειρησιακό, υγρών καυσίμων.
SS-21 (Scarab)	18	+	1983	Βεληνεκές 200 χλμ., επιχειρησιακό, στερεών καυσίμων.
SS-1-D (Scud C)	8	80	1992	Βεληνεκές 700-1.000 χλμ., επιχειρησιακό, υγρών καυσίμων.
SS-1-E (Scud D) ²⁴	+	+	2002	Βεληνεκές 1.000 χλμ., επιχειρησιακό, υγρών καυσίμων.
Fateh-110 (M-600)	+	+	2007	Βεληνεκές 340-400 χλμ., επιχειρησιακό, στερεών καυσίμων.
Σύνολο	~50	>300		

Στην έκθεση για το 2006 του διευθυντή της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών των ΗΠΑ προς το Κογκρέσο, αναφέρεται ότι τα συριακά βαλλιστικά βλήματα εδάφους-εδάφους *Scud B* και *Scud C*, καθώς και τα *SS-21* μπορούν να φέρουν συμβατικές και χημικές κεφαλές.²⁵ Με βάση αυτή την εκτίμηση και με δεδομένο ότι το βεληνεκές των βλημάτων *Scud C* κυμαίνεται μεταξύ 700 και 1.000 χλμ, μπορούμε να χαρτογραφήσουμε τις περιοχές για τις οποίες το συριακό χημικό και βαλλιστικό οπλοστάσιο συνιστά μείζονα ασύμμετρη απειλή (βλέπε χάρτη: «*ΣΥΡΙΑ – Μέγιστο Βεληνεκές Βαλλιστικών Βλημάτων Εδάφους-Εδάφους με δυνατότητα να φέρουν χημικές κεφαλές*»).

Βασίλης Γιαννακόπουλος, γεωστρατηγικός αναλυτής και συγγραφέας του βιβλίου «Αραβική Άνοιξη – Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική»

²³ Institute for National Security Studies (INSS) και Nuclear Threat Initiative (NTI)

²⁴ Τα ακριβή χαρακτηριστικά του βλήματος Scud-D είναι άγνωστα. Σχετικές εκθέσεις αναφέρουν ότι το Scud-D είναι μια τροποποιημένη έκδοση του Scud-C, με μεγαλύτερο βεληνεκές και προηγμένο σύστημα καθοδήγησης. Το 2005, οι ισραηλινές υπηρεσίες πληροφοριών επιβεβαίωσαν την ύπαρξη του Scud-D, όταν μια δοκιμαστική εκτόξευση απέτυχε και θραύσματα του βλήματος έπεσαν στη νότια Τουρκία.

Defense Update, "Syrian Locally Upgraded SCUD-D Missile Tested", 2009 και Ze'ev Schiff and Haaretz Correspondent, Haaretz, "Syria boosts accuracy of its Scud D missile", December 4, 2005

²⁵ Director of National Intelligence, "Unclassified Report to Congress Covering 2006", 2006

www.geostrategy.gr
geostrategical@yahoo.gr